

Το 2003 η ελληνική οικονομία θα τρέχει για 8^η συνεχή χρονιά με ρυθμό ανάπτυξης πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και μάλιστα φέτος με υπερδιπλάσιο ρυθμό. Με σταθερά βήματα λοιπόν η οικονομία μας συγκλίνει με τις οικονομίες των υπολοίπων χωρών της ΕΕ. Η παραγωγικότητα της εργασίας, από την οποία εξαρτώνται οι αμοιβές των εργαζομένων, μετρούμενες σε όρους αγοραστικής δύναμης, ήδη έχει φτάσει το 80% του κοινοτικού μέσου όρου.

Αυτοί οι ρυθμοί ανάπτυξης δεν είναι τυχαίοι. Είναι το αποτέλεσμα μια δραματικής στροφής στην οικονομική πολιτική από το 1994, με στόχο τη μακροοικονομική σταθερότητα και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Ο διψήφιος πληθωρισμός μειώθηκε γύρω στο 3,5% και τα ελλείμματα Γενικής Κυβέρνησης από διψήφιο ποσοστό 13,6% του ΑΕΠ το 1993 σχεδόν μηδενίστηκαν. Το μέγεθος της προσαρμογής υπήρξε τεράστιο αν σκεφτεί κανείς σε πόσα τρισεκατομμύρια δραχμές αναλογεί το 13,6% έλλειμμα με σημερινούς όρους ΑΕΠ. Τότε το 80% των συνολικών εσόδων του κράτους, φορολογικών και μη, διοχετεύονταν στην πληρωμή τοκοχρεολυσίων!

Αν δεν έπεφτε το έλλειμμα, το σημερινό χρέος θα είχε εκτιναχθεί στο 300% του ΑΕΠ και η χώρα θα είχε ήδη χρεοκοπήσει. Η ΟΝΕ θα ήταν ένα άπιαστο όνειρο, τα πολιτικά μας ερείσματα στην ΕΕ μηδαμινά, όπως και η διαπραγματευτική μας δύναμη.

Το τεράστιο αυτό μέγεθος της προσαρμογής έχουν αντιληφθεί και επαινέσει οι διεθνείς οργανισμοί και οι αγορές. Παρά τις τυμπανοκρουσίες της Αντιπολίτευσης σχετικά με την τελευταία αναταξινόμηση που έκανε η Eurostat στο έλλειμμα και το χρέος, όλοι οι σκεπτόμενοι αναλυτές μπορούν να διεισδύσουν πίσω από τους αριθμούς και να δουν τη σταθερή

διαχρονική βελτίωση της δημοσιονομικής εικόνας. Γι αυτό το λόγο ο αξιολογικός οίκος Moody's Investor Services Inc. προέβη πρόσφατα σε αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας μας, αλλά και οι αγορές απαιτούν πλέον μικρότερο ασφάλιστρο κινδύνου για να δανείσουν στο ελληνικό Δημόσιο.

Θυμίζω ότι η πιστοληπτική ικανότητα της χώρας μπορεί να μετρηθεί από τη διαφορά των αποδόσεων σε ευρώ που απαιτούν οι δανειστές, αγοράζοντας δεκαετή ομόλογα του ελληνικού Δημοσίου σε σχέση με τα αντίστοιχα ομόλογα του γερμανικού Δημοσίου. Όσο μικρότερη η διαφορά, τόσο βελτιωμένη είναι η δημοσιονομική εικόνα της χώρας. Η διαφορά αυτή κυμαίνονταν για 2 χρόνια περίπου στο επίπεδο του 0,33%. Τον τελευταίο μήνα και μετά την αναταξινόμηση που έκανε η Eurostat στο έλλειμμα και το χρέος, η διαφορά όχι μόνο δεν αυξήθηκε, αλλά μειώθηκε στο 0,23%. **Ενώ λοιπόν αποτελεί βαθύτατο πιστεύω για τη φιλελεύθερη παράταξη η δύναμη της αγοράς να αξιολογεί και να πειθαρχεί τους οικονομικούς φορείς, η τρέχουσα συζήτηση στη Βουλή και η εμμονή της αξιωματικής αντιπολίτευσης να αμαυρώσει την εικόνα της οικονομίας και της οικονομικής πολιτικής, δείχνει ότι αδυνατεί πολιτικά να πάρει το μήνυμα που της στέλνει η ίδια η αγορά.**

Είναι καιρός η συζήτηση για τον προϋπολογισμό και για την οικονομία να απεγκλωβιστεί από τη μίξερη μικροπολιτική του τύπου: «εμείς θα κάνουμε δημοσιονομική απογραφή όταν έρθουμε στην εξουσία» και να επικεντρωθεί στο ζητούμενο, που είναι οι πηγές μελλοντικής ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και η σωστή οικονομική διαχείριση. Για να πείσει η αντιπολίτευση πρέπει να αποδείξει ότι έχει πρόγραμμα και ότι μπορεί να σκύψει να δει τα πραγματικά προβλήματα, ότι μπορεί να επωμιστεί το βάρος των δύσκολων αποφάσεων για την οικονομία, αλλά και να δείξει ότι

έχει ιδέες και όραμα, ότι μπορεί να πάρει πρωτοβουλίες, κάτι που η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός έχουν αποδείξει στην πράξη ότι μπορούν και κάνουν αποτελεσματικά. Αντ' αυτού, η αξιωματική αντιπολίτευση φαίνεται να μην έχει ακόμα ούτε καν αποφασίσει αν «τόσο η οικονομία όσο και η διαχείριση της οικονομίας πάσχουν» ή αν «μόνον η διαχείριση της οικονομίας πάσχει». Έτσι, η αντιπολιτευτική στρατηγική της αποφυγής ανάλυσης των προβλημάτων και σιωπής πάνω στα καίρια οικονομικά ζητήματα, έχει οδηγήσει σε μια βαβέλ αλληλοσυγκρουόμενων εκτιμήσεων και δηλώσεων μέσα στην ίδια την αξιωματική αντιπολίτευση, με αποτέλεσμα ο πολιτικός της διάλογος να διολισθαίνει στο λαϊκισμό.

Ο Έλληνας πολίτης σήμερα θέλει να αισθανθεί σιγουριά για το μέλλον του. Η Κυβέρνηση μπορεί να του εγγυηθεί αυτή τη σιγουριά. Η ανάπτυξη θα συνεχιστεί και μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, αφού οι επενδυτικοί πόροι θα στραφούν σε μη ολυμπιακά έργα, ενώ αναμένεται να επηρεαστεί θετικά και ο τουρισμός από τη διεθνή προβολή της χώρας μας. Η ανάπτυξη θα συνεχιστεί και μετά το τέλος του Γ' ΚΠΣ το 2008 γιατί έως τότε η Ελλάδα θα έχει δημιουργήσει τις υποδομές που χρειάζονται σε φυσικό και ανθρώπινο κεφάλαιο και σε νέα τεχνολογία για μια ανατροφοδοτούμενη ανάπτυξη. Άλλωστε, οι πόροι του ΚΠΣ είναι κατά το πλείστον εθνικοί πόροι.

Η οικονομική πολιτική έχει πλέον στραφεί προς το στόχο ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Η φορολογική μεταρρύθμιση, η διαδικασία απλοποίησης της γραφειοκρατίας στο δημόσιο τομέα, ο εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου, οι αυξημένες δαπάνες για την εκπαίδευση και κατάρτιση, οι αυξημένες δαπάνες στις νέες τεχνολογίες της Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών, αλλά και η γενικότερη προσπάθεια βελτίωσης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος έχουν ως κύριο στόχο την

αύξηση της παραγωγικότητας και τη βελτίωση στην ανταγωνιστικότητα. Είμαστε ακριβώς στον ευρωπαϊκό μέσο όρο όσον αφορά τις δαπάνες για πληροφορική και τηλεπικοινωνίες, ενώ η διείσδυση της κινητής τηλεφωνίας σύντομα θα τον φτάσει και υπερκεράσει. Οι δαπάνες για έρευνα και τεχνολογία είναι μεν χαμηλές, αλλά παρουσιάζουν ταχείς ρυθμούς αύξησης. Το 58% των νέων ηλικίας 18-21 ετών σπουδάζουν σε Α.Ε.Ι ή Τ.Ε.Ι. Απελευθερώνουμε τις αγορές και στηρίζουμε τον ανταγωνισμό. Σύντομα, αναμένονται σημαντικές επενδύσεις στον τομέα της ενέργειας, ενώ η ΔΕΗ αναδιαρθρώθηκε και μπορεί να αντιμετωπίσει το διεθνή ανταγωνισμό. Το 2001 είχαμε τη μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση ξένων επενδύσεων ανάμεσα στις χώρες της ΕΕ, ενώ φέτος έχουμε και τα περισσότερα έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ από αποκρατικοποιήσεις.

Η Ελλάδα μεταμορφώνεται. Το βιοτικό επίπεδο ανεβαίνει. Η ελληνική περιφέρεια ξαναγεννιέται. Έχουμε τον καλύτερο δείκτη περιφερειακής σύγκλισης ανάμεσα στις 15 χώρες της ΕΕ. Έχουμε, επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό δαπανών για κοινωνικούς σκοπούς ανάμεσα στις χώρες συνοχής. Η Ελλάδα του αύριο είναι μια καλύτερη Ελλάδα.